

ЛЬВІВСЬКИЙ ЗАВОД ТЕЛЕГРАФНОЇ АПАРАТУРИ — підприємство з виробництва телефонної і телеграфної апаратури. Діяло 1946–2008. Назва змінювалася: організація п/с 246, від 1967 — ВО ім. 50-річчя Жовтня, від 1994 — ВАТ «Л. з. т. а.», 1996 підприємство приватизовано. Перша спроба закласти завод належить до 1939, коли із Саратова (РФ) до Львова скеровано спеціалістів та відправлено спец. обладнання. Після 2-ї світової війни подіб. чином направлено ешелони з обладнанням та спеціалістами із Калуги (РФ, усього 320 осіб). У жовтні 1946 завод випустив першу продукцію — трансляц. апарати. 1952 здано в експлуатацію будівлю першого корпусу — цех № 1. У 1946–56 вироб. площі заводу збільшилися у 137 разів. Займав цілий квартал між ниніш. вул. Смаль-Стоцького, Горської, Городецькою і Героїв УПА. Осн. продукція: теле-, фототелеграфна та факсиміл. апаратура, системи передач типу ІКМ та таксофонна техніка, автомат. системи комунікації «Євроквант». Частка у заг.-укр. обсязі аналог. продукції становила бл. 33 %. Експорт: країни СНД та Бал- тії. 1958 фототелеграф. апарат «Нева» був представлений на Всесвіт. виставці у Брюсселі та

нагородж. золотою медаллю. Тривалий час (1961–90) підприємство очолював лауреат Держ. премії СРСР у галузі н. і т. (1977) М. Вороненко, на цей період припав найбільший його розквіт. Л. з. т. а. був єдиним підприємством у СРСР, що виробляв продукцію спец. призначення для приймання, запису та відтворення звуку і зображення. 1983 на ВО працювало бл. 11 тис. працівників (у період розквіту — 16 тис.), тер. заводу займала 6,5 га. Окрім вироб. приміщень, функціонувала розгалужена інфраструктура (їдальні, душові, підшефні дитсадки, будинки відпочинку, профілакторій, спорт-комплекс тощо), проводилося житл. будівництво. Від 1958 виходила г. «Заводська правда», від поч. 1970-х рр. діяв музей заводу, в якому представлено широкий асортимент таксофонів, програвачів платівок, стереоцентрів, стереонавушників, приймачів, очищувачів, зразків високотехнол. телеграф. апаратури тощо. У серед. 1990-х рр. через екон. кризу та втрату ринків збуту розпочався занепад підприємства. 2002 78 % акцій заводу придбало ЗАТ «Укрпромтелеком». 2008 виробництво припинено.

Г. М. Сіромська, Р. Б. Сіромський

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Львівський завод телеграфної апаратури / Г. М. Сіромська, Р. Б. Сіромський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59636>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).